

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

23. Non est ebrius, nec peccat mortaliter cujus phantasia aliquo modo turbata est, qui evomit, lingua titubat, cujus pedes vacillant, oculi cernunt duplicia, & domus gyrare videtur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

PROPOSITIO XX.

Licitum est inebriare se, ex praecepto Medicorum, si aliter sanitas recuperari non possit.

PROPOSITIO XXI.

Licitum est inebriare se, si quis cogatur ad hoc intento ense.

PROPOSITIO XXII.

*Licitum est alterum inebriare ad aver-
tendam proditionem urbis.*

PROPOSITIO XXIII.

*Non est ebrius, nec peccat mortaliter cuius
phantasia aliquo modo turbata est, qui
evomit, lingua citubat, cujus pedes va-
cillant*

cillant, oculi cernunt duplicia, & domus gyrare videtur.

23. **F**undantur hæ assertiones prima in recuperanda sanitate, secunda in vitanda morte, tertia in majori bono; sed supposito, quod ebrietas ex naturâ suâ mala, & peccatum mortiferum sit, adeoque mortem animæ adferat: utique propter bona inferioris ordinis, qualia sunt vita, sanitasque corporalis, nunquam se inebriare licebit: cum propter vitam, sanitatem, bonaque temporalia nunquam licitum sit peccare mortaliter. Quod confirmat *S. Augustinus serm. 232. etiamsi inquit ad hoc ventum fuerit, ut tibi diceretur aut bibas, aut morieris: melius erat, ut caro tua sobria occideretur, quam per ebrietatem anima moreretur:* Sed paucos modo inuenies, qui tantum timorem incuti, sed facile sibi id persuaderi permittunt, non est opus tam violentis mediis in gratiam Principis, aut alicujus boni amici bibimus, & rationem in potu submergimus, multi que putant sufficere, si adducant excusationem à *S. Augustino* diu ante prævisam, locoque jam cita-

to memoratam: solent ebriosi ait se ita excu-
sare, ut dicant persona potens me coëgit, ut am-
plius bibam, & in convivio Regis, vel Prince-
pis non potui aliud facere: ad excusandas excu-
sationes in peccatis ista prætendimus, & quod
implere nolumus, non potuisse nos dicimus,
nolle in culpa est nostra, & non posse prætendi-
tur. Etiam si ad hoc veniretur &c. Sic nec ra-
tio tertiæ propositionis subsistit, non enim
facienda sunt mala, ut eveniant bona, falsum-
que est majus bonum esse liberare civitatem
à proditione, quam committere peccatum
mortale: si enim teste S. Augustino non licet
mendacium committere, licet totus mun-
dus per ipsum possit salvari: quanto minus
licebit mortale peccatum pro unius civita-
tis salvatione committere? certe bonum pu-
blicum privato semper antefendum est.
Quando verò concurrunt salus reipublicæ
& charitatis violatio, quâ Deum offendit necesse est: præstat in illis mori, milleque res
publicas perire, quam Deum vel levissime
offendi. Declinata siquidem offensa Dei ra-
tionem habet boni publici, salus populi bo-
ni privati.

Quod

Quod si ad vitandam mortem, recuperandam sanitatem liceat se inebriare; quare non æque licebit ob eandem vel similes causas committere fornicationem, adulterium, & similia: præsertim si alicui ob votum matrimonij incapaci id præscribat Medicus, vel aliquis intento ense mortem minitetur? si dicas majus hic subesse delectationis, & consensus in illam periculum, quam in eo, qui ex simili timore, vel motivo se inebriat: contra est, quod multi usque ad ebrietatem bibunt, non quidem ob delectationem (mallent enim sæpe ab illa abstinere) sed ut Principi, aut bono amico inuitanti satisfaciant: quos tamen à peccato nullus excusat, adeoque delectatio, quam quis in potitatione percipit, non est de formali ebrietatis, sed tota ejus malitia in hoc consistit, quod aliquis voluntariè per nimiam potus inebriantis sumptionem se privet usu rationis: quod quoque, indicat illa Dei apud *Isaiam cap. 5.* comminatio, *Vae* inquit, *qui potentes estis ad bibendum vinum, & miscendam ebrietatem* non dicit, *vae*, qui delectamini in sumptione vini, sed *qui potentes estis ad bibendum vinum* sive illud

lud

lud cū, siue sine delectatione fiat: Scēpe cū
videre est pro palmā potitantes, quis eorum
plus vini altero capere possit, qui tantum ab
est, ut in sumptione tali delectarētur, ut eti-
am natura horrens sumptum per vomitum
eijceret

24. Hos graphice describit S. Ambrosius
lib. de Elia & jejuniō cap. 13. Primo inquit mi-
noribus poculis velut velitari pugna praludē-
tur. Verum hæc non sobrietatis est species, sed di-
sciplina bibendi, ut irritent sitim, ergo ubi ca-
lere cœperint, poscunt majoribus poculis, fer-
vor inardescit. Deinde procedente potu longi-
us contentiones diuersæ, & magna certamina
quis bibendo præcellat, nota grauis, si quis se ex-
cusat. si quis temperandum forte vinum putet,
& hæc donec ad mensas perueniatur secundæ.
At ubi consummata fuerint Epula, putes jam
esse surgendum? tunc de integro potum instau-
rant suum. & cum consumauerint, inchoare se
dicunt: tunc deferuntur Phialæ, tunc maximi
Crateres, quasi instrumenta bellorum, ac ne im-
moderatum hoc arbitraris, mensura proponi-
tur, certatur sub iudice, sub lege decernitur.
Agonothetes illic furor est, stipendium debili-
tas,

tas, victoria premium culpa. & cap. 14. Nec vos ait, excusamini, qui vocatis, ut amicos, & emittitis, ut inimicos, quanto melius in terram unguis affudisses? Quid te delectant damna sine gratia? rogas ad iucunditatem, cogis ad mortem: invitas ad prandium, efferre vis ad sepulchrum: cibos promittis, tormenta irrogas: vina pratendis, venena suffundis. Et S. Augustinus serm. 231. Majora pocula providentur, certa bibendi lege contenditur, qui poterit vincere, laudem meretur ex crimine.

Ex quibus jam dictis facile quivis prudens æstimabit, quid de quarta dicendum sit: Ea etenim jam sufficienter cum illa, quæ ab Universitate Lovaniensi censurata, supra quoque est refutata, ac proinde ad septimum Decalogi Præceptum transimus.

Articulus